

Lütfi Ayhan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.4.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alaaddin Tepesi

ALAADDİN TEPESİ

Zaman durmuş güneş batmaz burada
Belkide Keykubat oturdu şurda

Burası Alaaddin tarih ve serin
Gönlün ulvileşir biter kederin

Bir dervişe benzer bu Konya şehri
Başdır bu tepe ova eteği

Doğuya bakarsan Yeşil Türbe var
Batıya dönünce Takkeli yatar

Alaaddin Camisi öteden haber
Çağırıyor sizi O kutlu sefer

Karatay kuzeyden göz kırpar size
Güneyde Zafer var sonsuz bir dize

Alaadin Tepesi şiir ve mana
insan meydan okur burda zamana

Devran dönmüş zaman geçmiş üstünden
Seyreyle Konya'yı gel Alaaddin den

Bin bir çeşit ağaç salınır burda
Her zaman yeşildir Güz de Bahar da

Oturur dizinde İnce Minare
Burayı gezenler yanmazlar nare

Konya'nın merkezi sensin Alaaddin
Hem sultan adısın hem de tepesin

HAZİRAN 2003 MERAM.

Lütfi Ayhan

Azığım Derttir Benim

Azığım derttir benim, hüzünlerse yoldaşım
siyahtır Asumanım,melal ise kardaşım.

Bad-ı sabalar eser düşmanların başına
Kar yerine dert yağar benim hüzün dağıma.

İremdeki bağlara bir kez uğrasa yolum,
Hazan rüzgarı vurur boş kalır elim kolum

Sevgi bana yabancı nefret benden ayrılmaz
Fırat'a düşse yolum bir bardak su bulunmaz.

Ebrehe düşse yola Kabe yi yıkmak için
Görse filleri beni bana yönelir niçin?

O koca Nil nehrinden bereket akar çöle
Karıncaya 'hey! 'desem hemen dönüşür file

Özlemler annem olur ayrılık büyük babam
Yasemenler yadların diken benim akrabam

Ey asrın Konevisi Allah rahman rahimdir
Her derdin devası var Allah daim kerimdir.

LÜTFİ AYHAN

Lütfi Ayhan

Ferhatın kazdığı dağ benim bağrım

Ferhat'ın kazdığı dağ benim bağrım
Mavera da değil şirin bendedir
Kenan ellerinde kayboldu çağrım (Kayboldu çöllerde duyulmaz çağrım)
Yakub'un özlemi yusuf bendedir (kahreden hüzn bendedir)

Boşuna aradı Mecnun çöllerde
Hüzünler diyor, Leyla gönlümde
Siyahdır renklerin baharda Güzde
Vuslatsızdır sevdam hicran bendedir

Keremi dağlarda gezdiren bakış
Aslıya da yeter bendeki bu kış
Bülbülün göğsünü hun eden yakış
Siyah güller diken, bađban bendedir.

Gamlıdır baharım bülbülüm ötmez
Loras Dağyım ben yalnızlık bitmez
Tebrizi' nin yolu hiç bana düşmez
Güneşler karartan canan bendedir.

Hüzünlü buluttan elem yağdırır
Yaralı nergisi gamla soldurur
Kerbela çölünü kanla doldurur
Asümana çıkan figan bendedir.

Karardı gökyüzü ahım dan benim
Eyyüb'e benzedi sanki bedenim
Vuslat değil firkat eker rençberim
Ayrılıklar deren tırpan bendedir.

'Gece zencisiyle' yoldaş olmuşum
Ben zevkleri hüznler de bulmuşum
Çadırımı gam yurduna kurmuşum
Gülistanı bilmez çoban bendedir.

Bahar gelir, yeşil giyer bozkırlar
yaz gelince, meyve verir ağaçlar
Hazan olur, sararır tüm yapraklar
Her mevsimde siyah, çemen bendedir

Lütfi Ayhan

Gönüllerin Şampiyonu

Konya ovalarının biz özgür çocukları,
Bize kafa tutanın sarpa sarar yolları.

Țarihler bizi yazar çift başlı kartal diye,
Önümüzde diz çöker arslan döner kediye.

Meram bağlarında biz çok kanarya avladık,
Hamsi koyduk tavaya timsahları ağılattık.

"Gel gel" diye çağırın Mevlana torunuyuz,
Keykubatlardan beri bu yolun yolcusuyuz.

Yeşil-beyaz rengimiz Avrupa hedefimiz,
Kalkın ayağa "ligler" geliyor efendiniz.

Engin bozkırlarda biz özgürlüğü tatmışız
Eğilmeyen baş bizde sade "Rabba" tapmışız.

Kasırga arkadaşır gökyüzünde bizlere,
Simgemiz olan kartal süzülür enginlere.

Karıştırmayın bizi Beşiktaş'tan farklıyız
Biz sonradan takmadık doğuştan kanatlıyız

Lütfi Ayhan

Hasret Yamaçları

Gül sevdanı büyüttü ızdırap lokmaları
Çilelerle sulandı hasret yamaçlarında
Rahmet bulutlarından herkese sevgi yağdı
Ayrılık damlaları düştü hep benden yana

Sonsuzluğa kementtir hoyrat ve deli saçın
Sendeki servi endam bukağıdır gönüle
Asumanda yıldız çok Zühal senin kardaşın
Kıskanır seni Leyla hatta Züleyha bile

Çöller gülistan olur senin nazarın düşse
Hasret ateşlerimi söndüremez Akdeniz
Kutuplarda buz kalmaz senin gülüşün değse
Sen gelince donanır gül ve reyhan bahçemiz

Senin sevgin durdurur ancak geçen zamanı
Her andıkça adını gönül bahara döner
Bütün güzel mısralar hatırlatır yadını
Meram bakışlarından gökteki güneş söner

Izdıraplar emzirir eylül duruşlarımı
Bir Hafız'a dönüşür gönlüm seni anınca
Mavi aşklar büyütür akan göz yaşlarımı
Zindanlar saray olur yürek Hafızlaşınca

Şu Eylül yürüyüşün sarartır goncaları
Gözü sana tuş olan kölen olur bilesin
Dertliler seni ansa mevt olur sancıları
Murat almak isteyen seni haktan dilesin

Lütfi Ayhan

Lorasa Senfoni

LORASA SENFONİ

Çileden saçını dökmüş de Loras
Mahzun ve hüzünlü bakıyor bana
Çehresin bürümüş kasvetli bir yas
Hiç şansı olmamış sevdadan yana

Gitmiş bülbülleri Yemen'e gelmez
Nihan olmuş gözden Konya'lı bilmez
Küsmüş tüm çiçekler baharda bitmez
Hiç kaderi yoktur güllerden yana

Bir Konya'ya bakar bir Toroslara
Teşne olmuş gönlü cümle yaslara
Bağrını açmış da bütün kuşlara
Bir yuva kurmamış bülbülden yana

Yüce Şahlar gibi o da pek mağrur
Seyreder ovayı gözünde sürür
Bir 'bad-ı saba'yı bekleyip durur
Gelmez 'Gül Muştusu' hiç ondan yana

Arkadaşı çoktur Ferhatlar gibi
Hun olmuştur bağı Mecnunlar gibi
Yusufun kaybetmiş Yakuplar gibi
Hazinesi çoktur hasretten yana

Asrın konevisi onun yoldaşı
Takkeli Dağdır onun sırdaşı
Her mevsim akıtır kanlı gözyaşı
Şansı hiç olmamış sevinçten yana.

Mayıs -2004-Meram

Lütfi Ayhan

Meram Sen Bizim şarkımızsın

Bir yürek sevdası gibi
Bir yanık türkü gibi
Belki
Karşılıksız bir aşka yazılmış
Sahilde yapayalnız,
sahibine ulaşmamış
Bir şişe içindeki
Mesajsın bize Meram

Yaralı bir nergissin hüznün dolu bakışı
Degince sevgi senin hoyrat bakışlarına
Sonbahar rüzgarları savururken saçımı
Karışınca duygular senin yapraklarına
Bilirim
Sen güzdesin
ve hüzündesin
Akar yaşlarımız birlikte Eylülde
Baharda kaybolan umutlar için
Ve bekler yüreklerimiz
Öteden gelecek beyaz haberi

"Şeb-i arus'u" hatırlatır bana kışların
Ve o Yasemen bakışların
Çınarlarınla ağarlar gökyüzüne
Şularınla ab-ı hayat olur çayır çimene...
Sokakların hasret kokar
Yolların sonsuza köprüdür
Ötelere hasrettir sendeki mor bakışlar

Sen bize hatırasın
Zamanın ötesinden
Bir kutlu gece bürür
Ve sevdalar yürür
Peşinden
Sonsuzluğa özlemdir
Lügatimizde Meram

Lütfi Ayhan

Mevlana

Özlem Kokar Hasretim

Söndürmedi asırlar yaktığın bu çerağı
Gün geçtikçe büyüyor sana olan hasretim
Duyduğum sevgilerin bilesin son durağı
Bu dünyada değildir Ahiret'de Cennetim.

Şairler ülkesinin sen masum sultanısın
Söylediğin her sözden dalgalanır Akdeniz,
Hoşgörü lügatinde en başta senin adın
bu yolda kölen çoktur en basiti bendeniz.

"Kuran'ın bendesiyim" diyorsun ya Mevlana
Bizde senin yolunda yanında arkadaşız
Haykırılım birlikte kulak versin tüm dünya
Adem'in torunuyuz bu yüzden hep gardaşız

Tutuşturdu dünyayı kalbinde yanan ateş
Kışları bahar etti yürekteki sevgiler
Şems'e verdiği aşkın şu dünya ya bir Güneş
Bu aşkın kıvılcımı Mesnevi den beyitler.

Bilmezdik sen olmazsan gökteki Süreyya'yı
Zühal öksüz kalırdı, Ülker bizlere nadan
İnsanlar bizi bilmez tanımazdı Konya! yı
Divandaki beyitler öksüz kalırdı inan

Şu çölün ortasında bir vahadır bu Konya
Mesnevi beyitleri bu vahanın gülleri
Bildi seninle herkes öğrendi bak tüm dünya
Gönüllerde açılan sevgiden nergisleri

Abdülkerim Ayhan
L.A.Ü. İNG. ÖĞRETMENLİĞİ

Lütfi Ayhan

Oba kurdu dağıma...

OBA KURDU DAĞIMA

Oba kurdu dağıma belanın yörükleri
Istiraplar gemisi çekiyor kürekleri

Otađ-ı humayunda oturur bela beyi
Emredip de yıktırdı başıma gök kubbeyi

Bilseydin ' Bir gül için bin dikenini'' yakardım
Sevgi yağmurlarıyla gönülleri yıkardım

Azap olmuş güneşler her gün doğar ülkeme
Karanlıklar taht kurmuş şu virane mülkeme

Aldırmazlık rüzgarı bürüdü benliğimi
Ömer in hiddetleri terketdi kimliğimi

Said bin vakkas oku hiç kalmadı terkimde
Cihat ruhları ölmüş Arabım da Türküm de

Doğuramaz şimdi artık anneler Fatih Yavuz
Osman'ın cömertliği şimdi çöllerde mahpus

Korku bir gölge gibi ayrılmıyor yanımdan
Onur bir kervan ile hicret etti kanımdan

Müslüman onuruma Dolar gölgesi düştü
Bedir, Mohaç, Kosova, ya hayaldi, ya düştü

Seyfullah Halitlerim çölü gülistan yapar
Halit'in torunları şimdi Dolar a tapar

Lütfi Ayhan

Payitahta Senfoni

Payitahta Senfoni

Tarihçiler yanlış yazmış sanırım
İstanbul yerine "İrem" yazmışlar
Ben güzeli bakışından tanırım
Ceylanlar şehlasın senden almışlar

Çatı olmuş sana mavi Gök kubbe,
Bulutlar perdendir ufuklar camın,
Üsküdar' da Türkuazdan tek kubbe
Şahididir çınar geçen zamanın.

Hızır mı uğramış bu bahçelere?
Kırılmak üzere meyveden dallar,
Gökkuşuğu rengin vermiş güllere
Semaya ağıyor Boğazdan yollar.

İstanbulda zaman gülle ölçülür,
Şabahlar kırmızı akşam sarıdır,
Öğle çayı sümbül ile içilir
Al Laleler ikindinin yârıdır.

Tarihle tabiat geçmiş iç içe,
Fatih'in vakurdur Aksaray mahzun,
"Sultan Ahmet" Osmangazi ", "Gülbahçe"
Kumkapın dalgalı Haliç'in durgun.

Üftade den feyz almış gençlerin,
Bâkilerden beyit okur çocuklar,
Başka yerde hayal olan düşlerin
Kolları Vefa da sizi kucaklar.

Şu yalan dünyanın başkenti sensin,
Fermanlar gönderdin tekmil dünyaya
Saltanat-ı Âlem pehah diyensin
Hükmünü geçirdin Güneşe Aya

Bir mağrurluk seziyorum çehrende,
Başkentlik yapmanın gururundan mı?
Muhteşem Süleyman gezdi bahçende
Kartal bakışların bilmem ondan mı?

Âlemdârı sultan yatar koynunda
Der saadet derler sana İstanbul
Tanrı lütfu iki kolye boynunda
Göklerden gelmiştir sana İstanbul

Sündüz gibi kızlar Modanda gezer
Yar şahin bakışlı gençler sendedir
Yavuzun kabrinde bir şule yanar
Ahu göze zebun Şir'ler sendedir

Aşık olmuş sana bütün bir dünya
Aceme değişmez şair sengini
Leyla, Şirin, Arzu hatta Süreyya
Bir semtinin bulamazlar dengini

Genç Osman'ın âhı taş olmuş sanki
Hisara dönüşmüş yeşil Beykozda
Vakây-i Vakvak'ın şu an inanki
Her gün tekrarlanır koca çınarda

Bir semtine ömür adar şairler
Yedi tepen misal saman yoluna
Esrarını göremeyen huffaşlar
Sislerin ardından bakmıştır sana

Asya bozkırının hür serinliği
Göğsünde yeşerir ey güzel şehir
Peygamber yurdunun çöl derinliği
Sevda olup akar Göksuda nehir

Kadı köyün vardır nergis bakışlı
Beşiktaş'ta erguvanlar bâc keser
Her mevsim her semtin gönül yakışlı
Meltemin Mekkenin gülünden eser

Tamah elli cimrilerden uzaksın
Sende doğan cömert olur gök gibi
Korkaklıktan fersah fersah cüdasın
Zulme karşı fırlatılmış ok gibi

Koca Sinan örmüş duvarlarını
Asırlara meydan okur minaren
İtri bestelemiş şarkılarını
Dillerde Tekbiri söylenir halen

Ey güneş! doğma sen İstanbul var ya
Başka diyarlarda gezdir başını
Ey Bedir! gelme sen Şeb-i Yeldaya
İstanbul'a hasret dök göz yaşını

Fatih'den hatıra ey güzel belde
Peygamber müjdesi yakışmış sana
Bütün güzellikler kalır gölgende
Parisi Londrası nedimmiş sana

Meramım Der-Âli anlatmak amma,
Payitahtı çözmek hiç kolay değil,
İslambol sanki bir Zümrüd-ü Anka

Ey Evren! İstanbul önünde eğil
Lütfi Ayhan

Veda şarkısı Güzde Konya

GÜZDE KONYA (Veya VEDA ŞARKISI)
Umutlar da gitti senle beraber
Rüya denizinin sen hayal kızı
Ufkumda kayboldu o güzel seher
Şimdi sensin gökte Zühal yıldızı

Hüzün diyarının mahzun bestesi
Siyah alemlerin sarı güftesi
Gamlar çöktü sana Güzle beraber
Hasret ağacının özlem fidesi

Baharda yeşildin Yazda meyveli
Şimdi Güze girdik hüzün dermeli
Hazan yaprakları uçar göklerde
Baharda umutlar geri dönmeli

Her anında bir güzellik var senin
İlkbaharda reyhan gül kokar tenin
Şimdi hazan oldu soldu çiçekler
Dökülen yapraklar tacı türbenin

LÜTFİ AYHAN

Lütfi Ayhan

Vurgun Yedi Düşlerim

VURGUN YEDİ DÜŞLERİM

Vurgun yedi düşlerim sevda denizlerinde
A'ma oldu aşklarım nergisin gözlerinde

Bir bebek kundağıdır gözümde taze mezar
Kara toprak annedir ölü salları dizinde

Timur un hırslarında azap çiçeği büyür
Meyve vermez o çiçek bereket gözlerinde

Girdi sevda ülkeme binlerce Hülagü han
Merhametin M'si yok onların özlerinde

Ben yemende yitirdim Yavuz öfkelerimi
Artık geri gelmezler ölmüşler Hut çölünde

Nasrettin bile ağlar bırakmışta mizahı
Hüzün bestesi yapar Akşehir in gölünde

Gökten yağmur yerine Mersiye yağar bana
Türküleri unuttum hep ağıt var dilimde

Vurdu zalim avcılar nesli bitti bülbülün
Kanaryalar kalmadı karga öter gülümde

Harap etti ruhumu Haçlı Şövalyeleri
Tarumar oldu yurdum gözüm kefen bezinde

meram 2003 meram

Lütfi Ayhan

Zamanın ötesi

Zamanın ötesi

Zamanı kaybettim zaman içinde,
Mekanım kayboldu ufuklarım yok.
Hülyalar,sevdalar güman içinde,
Umut kuşlarımdan geri dönen yok.

Azap yeli esti kül oldu bahçem,
Devletim yıkıldı pul oldu akçem,
Söylemez hallerim lal oldu lehçem,
Kabe'yi kurtaran eabilim yok.

Sam rüzgarı vurdu,soldu güllerim,
Duam kabul olmaz,boştur ellerim,
Dert ve cefa taşır,benim sellerim,
Bu dert ırmağına hiçbir bendim yok.

Denizleri yaran Musa'yı görsem,
Yılana dönüşen asayı görsem,
Ölüler dirilten İsa'yı görsem,
İsa'yla dirilen bir tek canım yok.

Aşk devleti olsa, Mecnunda sultan,
Güller'den mermiler,Lale'den kalkan,
Kin ve nefret kalksa bütün dünyadan,
Bu haberi veren güvercinim yok.

Lütfi Ayhan

Zümrüte Ağıt

ZÜMRÜTE AĞIT

(Şehitlere ve yakınlarına ithaf olunur.)

2004 Yılıydı aylardan Şubat
Mevlana diyarı kana bulandı
Doksan üç can gitti almadan murat
Zümrüt apartmanı demle sulandı

Kar yerine ölüm yağdı göklerden
Bu bayram düşer mi gayrı dillerden
Hiç eser kalmadı bahardan gülden
Mevsimimiz varıp kışa dayandı

Ne bir deprem oldu ne füze düştü
Baharlık ömürler güze dönüştü
Çöken bina değil umutlar göçtü
Selçuklu yurduna Baykuş dadandı

Allah'ın kanunu her konan göçer
Ecel şerbetini her canlı içer
Ölüm bir oraktır ömürler biçer
Sade deste değil harman da yandı

Takkeli ve Loras'ı karlar bürüdü
Zümrütteki canlar Rabba yürüdü
Ameller tartıldı hesap görüldü
Burda sönen çerağ Uçmakta yandı

Ölüm son değildir bir taze bahar
Onlar ölmediler şehit oldular
'Şeb-i Arus' yapıp Hakk'a vardılar
Ahu figanımız Arşa dayandı

Kar değil de elem yağdı Şubatta
Küçücük yavrular kaldı kucakta
Kurbanlık etleri vardı ocakta
Canlar kurban olup Hakka uyandı

Asrın Konevisi sözü uzatma
Rasül'ün sözünü sakın unutma*
Ruhun harap edip ümitsiz olma
İmanlı gönüller Cennete vardı

Lütfi Ayhan